

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 45
261—Γραφίον ὁδ. Ἐρμού—264

Παρακαλοῦνται οἱ κκ. συνδρομηταὶ τῆς «Ἀθηναίδος» καὶ τῶν ξένων Περιοδικῶν ν' ἀποσεύλωσιν ἐγκαίρως τὰς συνδρομάς των, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς τῶν φύλλων.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ δύνανται ν' ἀποστεύλωσιν αὐτὰς διὰ γραμματοσήμου ἑλληνικοῦ, ἀγγλικοῦ καὶ γαλλικοῦ.

Εἰς τοὺς πληρόντας τὴν συνδρομὴν τῆς «Ἀθηναίδος» δίδεται Δωρεὰ ν' χρωματισμένη εἰκὼν.

Πρὸς ἐπικύρωσιν, ὅσων κατὰ καιροὺς ἐγράψαμεν ἐν τῇ «Ἀθηναίδι», περὶ ἀνάγκης ἐθνικῆς ἐκδόσεως τῶν Ἀγίων Γραφῶν καὶ τῆς ἐλευθέρως τούτων κυκλοφορίας, ἀναφέρονται τὸ ἐξῆς λίαν διδακτικὸν καὶ συγκινητικὸν γεγονός. Ἐκ τούτου καταφαίνεται καὶ ἡ μεγίστη τῆς Ἀγ. Γραφῆς ἐπιρροή πρὸς ἠθικοποίησιν καὶ αὐτῶν τῶν κακούργων.

Ἡ πρώτη συνάθροισις τῆς ἐν Shereditch τῆς Ἀγγλίας βιβλικῆς ἐταιρίας ἐγένετο ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, εἰς ἣν πολὺ εἶχε συρρέυσει πλῆθος. Ἐβδομάδας τινὰς ὕστερον οἱ εἰσπράκτορες ἐπορεύθησαν εἰς μίαν χήραν, ἔχουσαν μικρὸν μαγαζεῖον, ζητοῦντες συνδρομὴν, ἣν πάντοτε ἐπλήρωνε λίαν εὐχαρίστως. Ἐνῶ ἐξήρχοντο ἡ χήρα εἶπεν αὐτοῖς: «Ἐγὼ ἓνα ἐνοικιαστὴν ὁστις πάντοτε ἀτενῶς ἐρευνᾷ τὴν Γραφὴν νομίζω δὲ ὅτι θὰ προσέφερε συνδρομὴν». Οἱ εἰσπράκτορες εἰσήχθησαν εἰς αὐτὸν νὰ ζητήσωσιν τὴν συνδρομὴν. Οὗτος ἀσμένως ἐδέξατο καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς μίαν γυνεάν, καὶ τοῖς εἶπε νὰ γράψωσι τὸ ὄνομά του ὡς συνδρομητοῦ δι' ἡμισυ σελίνιον καθ' ἑβδομάδα. Οἱ κύριοι ἐξεπλάγησαν καὶ ἐδίστασαν νὰ λάβωσι τοσοῦ-

τον καὶ ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐπιστρέψωσι μέρος. "Ὅχι εἶπεν οὗτος «τὰ πάντα ὀφείλω εἰς τὴν ἐν Shereditch βιβλικὴν ἐταιρίαν.» Μετὰ τινὰ χρόνον ἡ ἐπιτροπὴ θέλουσα νὰ αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῆς, ἐπρότεινε αὐτῷ νὰ γίνῃ μέλος αὐτῆς. Οὗτος ὁμως ἠρνήθη εἰπὼν ὅτι δὲν εἶναι ἄξιος νὰ ἀποτελέσῃ μέρος τῆς ἐπιτροπῆς. «Ἐὰν θέλετε πλείοτερα χρήματα, εἶπε, τὰ δίδω ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ γίνω μέλος τῆς ἐταιρίας σας.» Ἐν ἑτασ ὕστερον ἐζήτησε νὰ ἴδῃ τὴν ἐπιτροπὴν καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν: «Ἐζητήσατε νὰ μάθητε τὸν λόγον τῆς ἀρνήσεώς μου ν' ἀποτελέσω μέρος τῆς ἐπιτροπῆς σας. Νῦν σας λέγω διότι νῦν τὰ χεῖλη μου δύνανται ἐλευθέρως νὰ λαλήσωσιν. Ἀναχωρῶ εἰς Ἀμερικὴν τὴν ἐβδομάδα ταύτην. Ἴδου πέντε γυνεαὶ ἐν συντόμῳ δὲ καὶ ἡ ἱστορία μου. Πρὸ δύο ἐτῶν ἤμην εἰς τῶν μᾶλλον ἀσώτων νέων τοῦ Λονδίνου. Ἡμὴν κοινὸς βαλαντιοτόμος. Ἐν τῇ ἐπετείῳ ἡμέρα τῆς συναθροίσεώς σας ἰδὼν τὴν ἐκκλησίαν βρῖθουσαν κόσμου, ἐγὼ, μὲ τινὰς τῶν συντρόφων μου ἐν ἀδικοπραγίαις, εἰσήλθομεν ὅπως ἐπιδιώξωμεν τὸ ἀδίκον ἔργον μας.

Ἐνεκα τοῦ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πλῆθους ἐχωρίσθημεν. Ἐγὼ ἤμην ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ λαλοῦντος. Αἱ πρῶται λέξεις ἃς ἤκουσα ἦσαν «οὐ κλέψης». Ἡ προσοχὴ μου προεκλήθη ἡ συνειδησίς μου ἐξηγέρθη· ναι, δάκρυα ἤρχισαν νὰ ρέωσιν. Εἰς μάτην οἱ σύντροφοί μου ἐνευσαν ὅπως ἀρχίσωμεν τὸ ἔργον. Ἀμα ὡς ἡ συνέλευσις ἐληξε ἐξήλθον, ἐρρίφθη εἰς τὴν πρώτην τυχούσαν ἀμαξάν, διηθύνθη εἰς τὴν κατοικίαν μου εἰς τὴν δυτικὴν τῆς πόλεως ἀκρὰν,

τῆς Νεαπόλεως. Ἡ θάλασσα ἀπεχώρησεν αἰφνης ἐπὶ 200 γυάρδας καὶ μέρος τοῦ πυθμένου διεμεινε ζῆρον ὀλόκληρος ἢ ἀκτὴ ἐπὶ μακρὰν ἀπόστασιν ὑψώθη ἐπὶ πολλοὺς πόδας, καὶ ἔκτοτε ἔμεινεν οὕτω. Ὁ λόφος ἐκλήθη Νέον Ὄρος ἔχει δὲ ὕψος 440 ποδῶν καὶ ἐν καὶ ἡμισυ μίλιον περίμετρον. Εἶναι ἡφαιστειον ὁ κρατὴρ τοῦ ὁποίου ἔχει βάθος 421 ποδῶν. Ἡ ἀνύψωσις αὐτοῦ ἦτο κυρίως τὸ ἔργον μιᾶς ἡμέρας καὶ μιᾶς νυκτός. Ἐπὶ μίαν ἑκατονταετηρίδα σχεδὸν μετὰ τήν γένεσιν τοῦ Νέου Ὄρους ὁ Βεζούβιος ἔμεινεν ἥσυχος ἀλλὰ τὸν Δεκέμ-

τέρων ἦν ἐν ἔτει 1794, ὅτε χειμάρρος λάβας προσρ-
χόμενος ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐπροχώρησεν εἰς τὴν θάλασσαν
εἰς ἀπόστασιν 362 ποδῶν καὶ εἰς πλάτος 1172 πο-
δῶν. Οἱ ὄγκοι τῆς ὕλης τῆς ἐξερρευθείσης ἀπὸ τοῦ
Βεζούβιου κατὰ διαφόρους καιροὺς λίαν ὑπερέχουσι
ὀλόκληρον τὸν ὄγκον τοῦ ὄρους καὶ ὁμοίως τοῦτο οὐδε-
μίαν φαίνεται ὑφιστάμενον ἐλάττωσιν.

Μετὰ τὸν Βεζούβιον ἀξία σημειώσεως εἶναι ἡ Αἴτνη.
Ἵψυται παρὰ τὴν θάλασσαν μέχρι 11000 ποδῶν,
καὶ φαίνεται ὅτι ὑπῆρξεν ἐν ἐνεργείᾳ εἰς ἀρχαιοτάτους



Ὁ Δούξ τοῦ Κούμπερλανδ.

βριον 1631, ἑπτὰ ρίακες λάβας ἐχύθησαν συγχρόνως
ἀπὸ τοῦ κρατῆρος, καὶ ἐπλημμύρησαν διαφόρους κώ-
μας ἐπὶ τῶν πλευρῶν καὶ παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ὄρους,
καὶ μεγίστη προήλθε βλάβη εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὴν
ιδιοκτησίαν. Ὁ πανικός τὸν ὁποῖον τοιοῦτον περιστα-
τικὸν διήγειρε μεταξὺ τῶν κατοίκων ὑπῆρξε μέγι-
στος. Ἀπὸ τοῦ 1666 ἡ σειρὰ τῶν ἐκρήξεων τοῦ Βεζού-
βιου ἐγένετο σχεδὸν ἀδιάκοπος. Μία τῶν σημαντικῶ-

χρόνους. Πολλὰ ἀρχαῖα αὐτῆς ἐκρήξεις ἀναφέρονται.
Ἐν ἔτει 1669 ἡ λάβα ἐπλημμύρησε δεκατέσσαρας
πόλεις καὶ κώμας, καὶ προσέβη εἰς τὴν εἰρήνην εἰς τὰ
τείχη τῆς Κατανίας, ἅτινα ἐκτίσθησαν πρὸς φύλαξιν
ἀπὸ τοιοῦτου ἐνδεχομένου, ἀλλ' ἡ καίουσα ὕλη συνή-
χθη τοσαύτη ὥστε ἐφθασε μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ προ-
πυργίου, ὅπερ εἶχε ἐξήκοντα ποδῶν ὕψος εἶτα δὲ ἔ-
πεσεν ὡς καταρράκτης ἐπικαλύψασα μέρος τῆς πό-

λεως. Ἐν ἔτει 1785 ἐτέρα ἐκρήξις ἐγένετο ἣτις ἦτο
ἀξιοσημείωτος διὰ τὰ ἐκχυθέν ὕδαρ. Ἐν ἔτει 1834
νῆσος ὑψώθη ἐν τῇ θαλάσσῃ παρὰ τὴν ἀκτὴν εἰς ὕψος
407 ποδῶν. Ἡ τελευταία σημαντικὴ ἐκρήξις τῆς
Αἴτνης συνέβη ἐν ἔτει 1842 καὶ παρήγαγε μεγάλας
καταστροφάς.

Ἡ Ἰσλανδία ἔχει περὶ τὰ εἴκοσι ἐνεργὰ ἡφαιστεια,
ἐξ ὧν ἑνδεκα μίαν μόνην ἐποίησαν ἐκρήξις. Ἡ Ἐκλα
διετέλεσεν εἰς κατάστασιν ἐκρήξεως εἰκοσιδύο φορὰς,
ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τοῦ 1772: εἰς ταύτας

ζούσας τὸ ὄρος καὶ κατέστρεψαν τοὺς ἐν αὐτοῖς καρ-
ποφόρους ἀγρούς. Τμήμα ἐδάφους ἐκτάσεως τριῶν ἕως
τεσσάρων τετραγωνικῶν μιλίων, ὑψώθη εἰς σχῆμα κύ-
στεως, περιστεφθὲν δι' ἐξ ἡφαιστειῶδων κώνων, ὁ χα-
μαλώτερος τῶν ὁποίων ἦτο 300 ποδῶν καὶ ὁ ὑψηλό-
τερος 1000, ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης.
Ἐκρήξις τοῦ αὐτοῦ ὄρους συνέβη ἐν ἔτει 1819 συνο-
δουμένη ὑπὸ σεισμοῦ, καὶ ἡ πόλις τοῦ Γουαναξουάτο,
ἀπέχουσα 140 μίλια ἐκαλύφθη ὑπὸ τέφρας.

Ἡ ἐξήγησις τῶν θαυμασίων τούτων ἀντικειμένων



Ἡ Πριγκίπισσα ΟΥΡΑ.

προσθετέα καὶ ἐκρήξις γενομένη ἐν ἔτει 1845, λίαν
καταστρεπτικὴ διὰ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς. Ἵπαρ-
χουσι καὶ διάφορα ἐνεργὰ ἡφαιστεια, ὡς ἤδη ἐσημειώ-
σαμεν, ἐν ταῖς μεσημβριναῖς θάλασσαις, ἀλλ' ἐν γένει
δὲν ὑπῆρξαν βλαβερὰ εἰς τὴν ἀνθρώπινον ζωὴν, διότι
συνήθως ὑψοῦνται ἐν μέσῳ τοῦ Ὀκεανοῦ.

Τὸ Ζοροῦλλον ἐν Μεξικῷ ἐξερεύχθη ἐν ἔτει 1759.
Φλόγες ἐξῆλθον ἀπὸ τὰς πεδιάδας τὰς περιστοιχι-

ἐν τῇ φύσει περιβάλλεται ὑπὸ πολλῆς σκοτίας. Τινὲς
ἀποδίδουσι τὴν ἡφαιστειον ἐνέργειαν εἰς τὴν παρου-
σίαν ἀερίων ἐν τοῖς ὑπογείοις βάθεσι, τινὲς εἰς τὴν
ἐνέργειαν πυρός καὶ τὴν παραγωγὴν ἀτμοῦ, τινὲς δὲ
εἰς μαγνητικὴν δύναμιν ἀλλ' ἡ νεωτέρα ἐπιστήμη
πρέπει πολὺ ἔτι ν' ἀσχοληθῇ ἐπὶ τῆς σφαίρας ταύτης
τῆς ἐρεύνης.

αίμα. Τοῦ Τεσακέ ἡ πληγὴ εἶναι βεβαία, καὶ ἡ ἄρ-
κτος δὲν θὰ ἐπιστρέψῃ νὰ ἴδῃ, ἐὰν ὁ ἐχθρὸς μὲν κει-
τόμενος.»

Ἐν τῷ μεταξὺ εἶχεν ἀνάψει ὀλίγην ὕσκαν, ἔπειτα
δὲ ἔσχισε τεμάχιον ἐκ τοῦ κυνηγετικοῦ του χιτῶνος,
καὶ ἰδοὺ φῶς ἱλαρὸν ἀνέλαμψε καὶ πάλιν περὶ ἑαυ-
τούς. Ἐπειτα παρετήρουν ποῦ ἔκειτο ἡ ἄρκτος, καὶ
εὖρον πυκνάς καὶ μελανὰς σταγόνας αἵματος, ἔνθα ὁ
Τεσακέ εἶχε πληγῶσει αὐτήν, καὶ ἐκείθεν τὸ αἷμα εἶχε
ρεύσει καθ' ὅλον τὸ σπῆλαιον. Ὁ Ἰνδὸς ἦτο αἱματό-
φυρτος· ὁ δὲ Βέρνερ ἠτοιμάζετο νὰ γεμίσῃ καὶ πάλιν
τὸ βάρθρον του, ἀλλ' ὁ Τεσακέ ἐκόλυσεν αὐτόν.

«Ἡ βολὴ ἦτο ἀπὸ τὰς καλὰς,» εἶπε, καὶ ἐὰν τὸ
αἷμα δὲν ἔβρυσεν εὐθὺς, τὸ ἐγχειρίδιόν μου τοῦ ἦνοι-
ξε δρόμον. Δὲν ἔχομεν πλέον ἀνάγκην.»

«Διατί ὁμως ἐσθες τὸ φῶς, Τεσακέ; ἡ μετρία του
λάμψις, βεβαίως, δὲν σοῦ θαμβῶνει τοὺς ὀφθαλμούς.»

Καὶ μήπως ὁ ἀδελφός μου ἠξυέρει πόσον καιρὸν θὰ
μείνωμεν εἰς τὸ σπῆλαιον; Ἐὰν ἡ ἄρκτος ἔπεσεν εἰς
τὴν στενὴν διόδον, ἡ ὁποία εἶναι μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ
βαράθρου, ὁ ὑψηλὸς ἄνθρωπος ἔξω εἰς τὸ πῦρ, θὰ ἴδῃ
τὸν ἥλιον ν' ἀνατελῇ καὶ νὰ δύσῃ πρὶν ἐπιστρέψω-
μεν εἰς αὐτόν.»

ὦ, ἀνάθεμά την! εἶπεν ὁ Βέρνερ, δὲν τὸ ἐσυλλο-
γίστην αὐτό. Ἐὰν μὲν ἐκεῖ, εἴμεθα ἀποκλεισμένοι.

Ἄ! αἰσθάνομαι τὸν ἀέρα, ὡς νὰ ῥινηται τώρα πυκνό-
τερος. Ἐλα, Τεσακέ, ἀς κάμωμεν γλήγωρα. Δὲν θὰ
ἡσυχάσω, ἕως οὗ ἴδω ποία εἶναι ἡ τύχη μας.»

Σιωπηλῶς οἱ δύο ἄνδρες εἶρπον πρὸς τὸ μέρος, ὕθην
ἤλθον, καὶ ἔφθασαν εἰς τὴν ἄβυσσον μὴ εὐράντες τὴν
ἄρκτον, ἂν καὶ τὸ πυκνὸν καὶ τεθρομβωμένον αἷμα,
τὸ ὅποιον παρετήρησαν, εἰδείκνυσεν, ὅτι ἦτο καιρῶς
πληγωμένη, καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ κῆται μακράν.

«Θὰ ἦτο ἐμπαιγμός,» ἐψιθύρισεν ὁ Βέρνερ, ὅστις ἐρ-
πων παρηκολούθει ἤδη τὸν Ἰνδόν, «ἐὰν ἔπεσεν ἐντὸς
τοῦ βαράθρου, διότι θὰ ἐμέναμεν μὲ τὴν χαρὰν, καὶ
νὰ μὲ πάρῃ ὁ διάβολος, ἐὰν καταβῶ ἐκεῖ κάτω.»

Αἶ, δά! ἀνέκραξεν ὁ Τεσακέ, ὅστις τοῦ Βέρνερ τὸ
φῶς κρατῶν εἰς χεῖρας, ἐπειδὴ ἤθελε νὰ οἰκονομήσῃ
τὸ ἔτερον, εἰσήγαγεν αὐτὸ ἐντὸς τοῦ βαράθρου, καὶ
τότε παρετήρησεν εἰς τὸ ἀντίθετον μέρος, ὁπόθεν εἶ-
χον διέλθει κινδυνεύσαντες.

«Εἶναι κάτω;» ἠρώτησεν ὁ Γερμανὸς ἐν σπουδῇ.

«Ἐἴθε νὰ ἦτο,» ἐψιθύρισεν ὁ Ἰνδὸς καθ' ἑαυτόν. «Τὰ
φῶτά μας θὰ τελειώσωσι, καὶ θὰ πεινάσωμεν καὶ θὰ
διψήσωμεν, ἀλλὰ δὲν θὰ περάσωμεν τὸ ἄλλο μέρος
τοῦ βαράθρου.»

«Ἀλλὰ, Τεσακέ, τί εἶναι τὸ ἐμπόδιον; Διατί δὲν
θὰ περάσωμεν πέραν;» ἠρώτησεν ἔντρομος ὁ Βέρνερ,
ἀγωνιζόμενος νὰ πλησιάσῃ ἔρπων τὸν Ἰνδόν, καὶ νὰ
μάθῃ τί συνέβαινε.

Οὗτος δὲ προσκολληθεὶς πρὸς τὸν βράχον, καὶ κρα-
τῶν τὸ φῶς ὑπεράνω τῆς ἄβυσσου, ὥστε ἡ λάμψις νὰ
κυμαίνεται εἰς τὸ ἀντίθετον ἄκρον, εἶπε· «Ἐδῶ εἶναι
τὸ βάρθρον, ἀλλὰ ποῦ βγαίνει;»

Ὁ δὲ ἀτάραχος Γερμανὸς ὕψωσε φωνὴν τρέμου, ὅτε
εἶδε τὸ ἀντίθετον μέρος οὕτω στενῶς πολιορκημένον
ὑπὸ τοῦ πτώματος τῆς φονευθείσης ἄρκτου, ὥστε δὲν
ὑπῆρχεν ἡ ἐλαχίστη πιθανότης διόδου, ἀνευ κινδύνου
νὰ πέσωσιν ἐντὸς τοῦ χάσματος, διότι δὲν ἦτο οὐδὲ
δάκτυλος στεροῦ ἐδάφους ἐφ' οὗ νὰ στηρίξωσι χεῖρα.

«Τεσακέ!» εἶπεν ὁ Βέρνερ διακόψας τὴν σιωπὴν,
καθισταμένην ὅλον ἐν θλιβερωτέραν, «δὲν δυνάμεθα νὰ
σταθῶμεν ἐδῶ, οὐδὲ νὰ ἐλπίζωμεν καμμίαν βοήθειαν
ἀπὸ τὸν Ρέδχαμ, διότι δὲν ἔχει φῶς, καὶ δὲν θὰ τοῦ
ἦτο εὐκολον νὰ εὕρῃ τὸν δρόμον εἰς τὸ σκότος ὑπο-
κάτω τοῦ ὕδατος· καὶ ἂν πάλιν τὸν εὕρισκε, δὲν θὰ
διεκινδύνευε καὶ εἴκοσι κεφαλὰς ἐὰν εἶχε· δὲν τὴν κα-
τηγορῶ ὅμως, διότι ἐμὲ φοίκῃ μὲ καταλαμβάνει ἐνῶ
ἔχω καὶ φῶς. Ἀλλ' ἐδῶ ἡ θέσις μας χειροτερεῖε ὁ-
λον ἐν, διότι τὰ φῶτά μας σῶνονται· ὥστε ἐγὼ μὲ
τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, θὰ κάμω ἀπόπειραν. Ἐὰν δὲν
ἠμπορέσω νὰ πλησιάσω τὴν ἄρκτον, ἀλλὰ πέσω ἐντὸς
τοῦ βαράθρου, ἡ ὑπόθεσις δὲν θὰ ὑπάγῃ καλὰ, καὶ θὰ
ταφῶμεν ζωντανοὶ ἐδῶ μέσα· ἀλλ' ἐὰν ἐπιτύχω, τότε
θὰ μετακινήσω τὴν κυρὰ φιλενάδα μας διὰ ν' ἀνοίξω
δρόμον.

[Ἐπεται συνέχεια]

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἐν Σκωτία τηροῦσι τὴν Κυριακὴν πράγματι. Ὅταν
ἡ βασιλισσα τῆς Ἀγγλίας Βικτωρία μετὰ τῆς θυγατρὸς
αὐτῆς ἦσαν ἐσχάτως ἐκεῖ, ἐπεθύμησαν νὰ ἐπισκεφθῶσι τὴν
νῆσον Maree. Ὁ ξενοδόχος ἠρνήθη νὰ δώσῃ λέμβον ἵνα
μεταβιβάσῃ τὰς ἐπιστολάς εἰς τὴν αὐτῆς μεγαλειότητα
τῆς Κυριακῆς καὶ οἱ λεμβοῦχοι ἠρνήθησαν νὰ τὴν μεταφέ-
ρῃσι ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου. Προδήλως πιστεύουσιν ὅτι ὁ Θεὸς
ἐσχόκει ὅπως οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ ὑπῆκοι αὐτῶν ἐξίστου τη-
ρῶσι τὸν νόμον αὐτοῦ.

* * Αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι ἔχουσι 400 κολλέγια καὶ
3,700 καθηγητάς. Ἡ Γερμανία 29 πανεπιστήμια μὲ 20,
229 φοιτητάς.

* * Πράκτικα ν' ἀνεγερθῇ ἐν Κύπρῳ ξενοδοχεῖον διὰ
δαπάνης 1,500,000 φρ.

* * Ἐργολαβία.—Ἐν τῇ νήσῳ Ἰβίζῃ μιᾷ τῶν Βα-
λεαρίδων τὸ κοινὸν ἔμβλημα τοῦ ἔρωτος εἶναι ἡ πυρίτις. Ἡ
λεπτοτέρα προσοχὴ ἦν ὁ μᾶλλον ἀποσιωπημένος τῶν ἐραστῶν
ἐν τῇ νήσῳ ἐκείνῃ δύναται νὰ καταβάλλῃ ὑπὲρ τῆς ἐρωμέ-
νης του εἶναι νὰ πυροβολήσῃ παρὰ τὰς κνήμας τῆς τὸ πι-
στόλιον ἢ πυροβόλον του· τὸ δὲ λαμπρότερον προτέρημα
τὸ ὅποιον νεανίς δύναται νὰ ἐπιδείξῃ—ἀληθῶς σπαρτιατι-
κὸν εἰς τὸ εἶδος του—εἶναι νὰ στῇ εἰς τὸ πῦρ ἀτρόμητος....
Αἱ κνήμαι τῶν κορῶν εἰσι κατάστικτοι ἐκ τῶν χαλκίων
τούς ὁποίους ἕκαστος πυροβολισμὸς ἐκτοξεύει κατ' αὐτῶν,
ἀφιέμενος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους παρὰ τοὺς πόδας αὐτῶν. Ἀλ-
λοῖμονον εἰς τὰς ἐχούσας πολλοὺς ἐργολάβους.

* * Ἐπισκεπτῆρια κινέζων.—Τὰ ἐπισκεπτῆ-
ρια τῶν κινέζων σύγκεινται ἐκ μεγίστου φύλλου ἐρυθροῦ
ἄρτου, ἐφ' ᾧ εἶναι μεγάλοις γράμμασι γεγραμμένον τὸ ὄ-
νομα τοῦ ἰδιοκτήτου. Ἐν ὅλῳς ἐξαιρετικαῖς περιστάσεσι τὸ
ἐπισκεπτῆριον τοῦτο διπλοῦται δεκάκις· τὸ ὄνομα γράφεται
ἐν τῇ γωνίᾳ ἐπὶ δεξιᾷ προηγουμένης τῆς φράσεως «ὁ μω-
ρότατος ἀδελφός σου», «ὁ ἀνάξιος φίλος σου ὅστις κύπτει
τὸν αὐχένα καὶ προσφέρει τὰ σεβάσματά του» κτλ. Ἡ ὀρ-
θὴ ἐθιμοτυπία εἶναι νὰ ἐπιστρέφωται τὰ ἐπισκεπτῆρια
ταῦτα εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους διότι ὑποτίθεται ὅτι ἡ διὰ
ταῦτα δαπάνη εἶναι μεγάλη πρὸς γενικὴν διανομήν.